

[Aksel Larsen.]

an, ladet Udviklingen gaa sin Gang, ladet Forholdene falde i Lave i Tyskland og Sindene falde til Ro; saa vilde man have faaet at se, hvordan Befolkningen virkelig var sindet i national Henseende. Det har man ikke villet. Man har startet en voldsom Agitation for en Grænseflytning til Ejderen, men den savner Grundlag, og den er landsfarlig.

Nu taler man om at klare sig ud af Situationen og undgaa Valget ved at enes om en Folkeafstemning i Danmark, en Folkeafstemning om, hvorvidt Sydslesvigerne skal have noget, man kalder Selvbestemmelsesret. Naturligvis, Selvbestemmelsesret i national Henseende er vi alle Tilhængere af, men de, der skal kræve at udøve Selvbestemmelsesretten, er den Befolkning, det drejer sig om, og ikke Befolkningen i et andet Land, og det er bl. a. paa Grund af dette vort Synspunkt, at vi ikke vilde være med til Oktobernoten.

De, der foreslaar, at vi herhjemme skal have en Folkeafstemning om, hvorvidt Sydslesvigerne skal have noget almindeligt og ubestemt noget, som hedder Selvbestemmelsesret, ønsker i Virkeligheden dermed at skabe sig en Slags Bevilling til at fortsætte Arbejdet for at flytte Sydgrænsen ned til Ejderen. En saadan Folkeafstemning vil vi ikke være med til. Hvis man derimod ærligt og utvetydigt vil forelægge det danske Folk Spørgsmaalet: Skal Danmark arbejde for at faa indlemmet Sydslesvig? eller: Skal Danmark arbejde for at flytte Sydgrænsen ned til Ejderen? — ja, saa vil vi være med. Det er jo i Virkeligheden det, man ønsker fra den Side, der taler om den voksende Danskhed i Sydslesvig. Ønsker man, at det danske Folk skal træffe en Afgørelse ved Afstemning, og vil man stille Spørgsmaalet ganske klart og utvetydigt, faar man vor Tilslutning til en Folkeafstemning i Forbindelse med et Folketingsvalg eller efter et Folketingsvalg — Tidspunktet kan vi tale om —, men man faar ikke vor Tilslutning til en Folkeafstemning paa et Grundlag, som vil være et Bedrag over for det danske Folk.

Vi ønsker, at Danmark skal være en Nationalstat. Vi vil anse det for en Ulykke, om vi faar flere Tyskere inden for Landets Grænser. Vi tror ikke, at man styrker vor Sydgrænse ved at indlemme Tyskere eller

ved at arbejde for Skabelse af et større dansk Mindretal Syd for Grænsen. Der er dem der hævder, at det er nødvendigt for at sikre Sydgrænsen, men maa jeg tillade mig at stille dem det Spørgsmaal: Hvis det saa skulde lykkes — det gør det forhaabentlig ikke — at faa indlemmet hele Sydslesvig, saa at Grænsen kom til at ligge ved Ejderen, er det saa ikke i Konsekvens af denne Argumentation nødvendigt, at vi derefter tager fat paa kunstigt at skabe et nyt dansk Mindretal Syd for Ejderen? Jo, for kun et dansk Mindretal Syd for Grænsen kan byde Sikkerhed for Grænsen, siger man.

Vi er interesseret i, at der skabes Sikkerhed og Tryghed for Danmarks Sydgrænse. Det gøres ikke ved at flytte Grænsen ned til Ejderen. Det gøres først og fremmest ved, at Nazismen og Militarismen udryddes i Tyskland. Dens Rødder, som hedder Monopolkapitalisternes og Godsejernes Magt, maa overskæres, kun herigennem kan der skabes Forudsætning for et virkelig demokratisk Tyskland. For Danmarks Skyld og for at sikre vor Sydgrænse bør Kræfterne koncentrereres om at understøtte en saadan Udvikling i Tyskland og ikke om at flytte en Grænse, som i 1919—20 blev draget i Overensstemmelse med den virkelige nationale Sidelagsgrænse.

Indre Sikkerhed mod mulige fremtidige Forsøg paa at skubbe Grænsen nordpaa skabes bl. a. derved, at man gør det, vort Parti foreslog før Krigen. Det danske Sønderjylland bør systematisk styrkes økonomisk, politisk og nationalt, saa det i alle Henseender kommer paa Højde med det øvrige Danmark. Sønderjylland er relativt tyndt befolket. I Sønderjylland er der procentvis flere store Gaarde end i det øvrige Land, og de store Gaarde raader over en større Del af Jorden end i det øvrige Land. Dels gennem Udstykning af de større Gaarde, dels gennem Kultivering og Udstykning af de store Arealer i Sønderjylland, som nu kun bruges til Græsning, kan man sørge for, at der vokser Tusinder af nye Landbrug op i Grænselandet. Derved vil Befolkningstætheden stige, og der vil opbygges et effektivt Folkeværn imod Syd. En saadan Udvikling af Sønderjyllands Landbrug vil forøge hele Landsdelens Velstand. Parallelt hermed bør gaa et statsledet Arbejde for at udvikle de sønderjyske